ZASADY DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚCI ZYSKANIA ODPUSTU ZUPEŁNEGO LUB CZĘŚCIOWEGO ZA ZMARŁYCH.

Uroczystość Wszystkich Świętych i Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych są okazją do przypomnienia zasad uzyskiwania odpustów za zmarłych. IV wydanie *Enchiridion indulgentiarum* (1999) określa następujące zasady. Odpusty te można ofiarować wyłącznie za dusze w czyśćcu[1].

Odpust zupełny

Można go uzyskać:

- w każdym z dni od 1 do 8 listopada — za pobożne nawiedzenie cmentarza i modlitwę za zmarłych, choćby w myślach;
- w dniu Wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych — za pobożne nawiedzenie kościoła lub kaplicy oraz odmówienie „Ojcze nasz" i „Wierzę w Boga".

Odpust częściowy

Można go uzyskać za pobożne nawiedzenie cmentarza i modlitwę za zmarłych, choćby w myślach, a także za odmówienie Jutrzni lub Nieszporów z Oficjum za zmarłych albo wezwania „Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...".

Warunki uzyskania odpustu zupełnego

Zgodnie z normą 20, oprócz wykonania czynu obdarzonego odpustem i wykluczenia przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, nawet lekkiego, należy spełnić trzy warunki: przystąpić do spowiedzi sakramentalnej, przyjąć Komunię Świętą i pomodlić się w intencjach Ojca Świętego.

Jedna spowiedź pozwala uzyskać kilka odpustów zupełnych. Natomiast każdemu odpustowi muszą towarzyszyć osobna Komunia Święta i modlitwa w intencjach Ojca Świętego.

Warunki te można spełnić kilka dni przed wykonaniem czynu obdarzonego odpustem lub po nim[2]. Zaleca się jednak przyjęcie Komunii Świętej i modlitwę w intencjach Ojca Świętego w dniu wykonania tego czynu.

Jeśli brakuje pełnej dyspozycji lub nie spełniono wszystkich wymagań, uzyskuje się jedynie odpust częściowy.

Warunek modlitwy w intencjach Ojca Świętego spełnia odmówienie jednego „Ojcze nasz” i jednego „Zdrowaś Maryjo”. Można też wybrać inną modlitwę, zgodnie z własną pobożnością.

Źródła i objaśnienia

[1] *Manuale delle Indulgenze. Norme e Concessioni*, Libreria Editrice Vaticana 2008, s. 91.

[2] Ks. prof. Marian Pastuszko podkreśla, że spowiedź jest niezbędnym warunkiem uzyskania odpustu zupełnego także dla wiernego, który nie ma na sumieniu grzechu. Przywołuje normy konstytucji *Indulgentiarum doctrina* oraz Penitencjarii Apostolskiej z lat 1968, 1986 i 1999, dopuszczające spełnienie tego warunku w dniach poprzedzających czyn odpustowy lub następujących po nim.

Autor proponuje jako najbezpieczniejszą interpretację nieprecyzyjnego określenia „kilka dni”, odwołanie się do kan. 931 § 1 Kodeksu prawa kanonicznego z 1917 r.: spowiedź w ciągu ośmiu dni przed wykonaniem czynu lub po nim. W odniesieniu do Komunii Świętej wskazuje przez analogię dzień poprzedzający czyn i siedem dni po jego wykonaniu. Są to objaśnienia autora; przywołana norma zaleca przyjęcie Komunii Świętej w dniu wykonania czynu odpustowego. Jednorazowe przyjęcie Komunii Świętej pozwala uzyskać tylko jeden odpust zupełny. Por. M. Pastuszko, *Odpusty*, Kielce 2001, s. 67–68.